

Sygn. akt: WO 14/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

SSN Jerzy Steckiewicz

w przedmiocie inicjatywy Wojskowego Sądu Okręgowego w P. dotyczącej przekazania zażalenia J. K. na postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 20 czerwca 2013 r., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k. postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej z dnia 20 czerwca 2013 r., odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P., polegających na pisemnym poinformowaniu w dniu 8 kwietnia 2013 r. J. K., że w związku ze złożonym przez niego „zażaleniem” na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 marca 2013 r. w sprawie o sygnaturze: [...], nie nadano mu biegu procesowego i załączono do akt wskazanej sprawy, bowiem zażalenie na to postanowienie nie przysługiwało, gdyż – w myśl art. 426 § 1 k.p.k. – na

postanowienie sądu odwoławczego odnoszące się do zaskarżonego orzeczenia zażalenie nie przysługiwało, podczas gdy stan faktyczny wymagał wydania zarządzenia z mocy art. 429 § 2 k.p.k. o niedopuszczalności środka zaskarżenia, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k., z uwagi na niepopelnienie czynu zabronionego.

Na to postanowienie w dniu 8 lipca 2013 r. zażalenie złożył J. K., wnosząc o jego uchylenie.

W odpowiedzi na powyższe zażalenie prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. pismem z dnia 10 lipca 2013 r. wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

W dniu 17 lipca 2013 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowił wystąpić do Sądu Najwyższego – Izby Wojskowej z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Bezsprzecznie za zasadną należy uznać tezę wysnutą przez Wojskowy Sąd Okręgowy w P. o istnieniu szczególnych uwarunkowań i zależności między Prezesem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. a sędziami pełniącymi obowiązki w tym Sądzie, którzy mogliby zostać wyznaczeni do rozpoznania zażalenia na odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. Orzekanie w takich okolicznościach w przedmiocie zażalenia, mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny, co uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k.

Z tych względów należało się przychylić do inicjatywy Wojskowego Sądu Okręgowego w P. i przekazać zażalenie do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

